SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 218. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 17, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 17-го ЛИСТОПАДА 1992. Ч. 218. РІК XCIX.

В УКРАЇНІ ПРИЙНЯТО КАРБОВАНЕЦЬ

Київ (УНІАР). — За розпорядженням Президента України Леоніда Кравчука від 11-го години вечора у четвер, 12-го листопада, припинено обіг російського карбованця на території України, а всі розрахунки в Україні проводяться тепер виключно в українських купоно-карбованцях. Це стосується і безготівкових розрахунків.

Розпорядженням національного Банку України від 13-го до 15-го листопада мали бути вироблені пропозиції про відкриття мінняльних канцелярій для обміну валюти. Національний Банк України буде приймати рублі у відношенні 1:1. Незабаром очікується встановлення курсу на рівні 1.43 — 1.48 купоно-карбованця до одного російського рубля.

Рішення Державної комісії для справ проведення грошової реформи в Україні створено оперативну групу, на яку покладено функцію збирати інформації до підготови та проведення грошової реформи, інформувати організації, установи, підприємства та громадян про умови і порядок розрахунків при виході із рублевої зони. Група працює від 13-го до 20-го листопада від 8-ої ранку до 11-ої вечора.

З часом, згідно з твердженням прем'єра Леоніда Кучми, Україна внесе гривню як єдину валюту.

Контрольна Комісія перевела перевірку діловодства УНСоюзу

Головна Контрольна Комісія. Сидить (зліва): Т. Шмагала, В. Пастушок, В. Дідюк і С. Гавриш.

Джерзі Сити, Нью Дже. Від п'ятниці, 6-го до середи, 11-го листопада ту у приміщеннях Головної Канцелярії УНСоюзу, його видавництва та відпочинко-культурної оселі Союзівці, відбулася піврічна перевірка фінансового майна і організаційного стану УНСоюзу, цієї найбільшої і найстаршої української братсько-забезпеченєвої організації, якій в наступному році сповниться 100-ліття з дня її існування.

Перевірку, яка включає всі департаменти діловодства Українського Народного Союзу, видавництва „Свобода" і Союзівку, перевела Головна Контрольна Комісія в особах: Василь Пастушок, Тарас Шмагала, Степан Гавриш і Василь Дідюк.

Про висліди перевірки Головна Контрольна Комісія інформуватиме Головний Екзекутивний Комітет УНС, а загальні ствердження Контрольної Комісії та заклик будуть опубліковані у виданнях „Свободи" і „Українському Тижневику".

У Криму вносять трьомовність

Симферопіль (УНІАР). — Президією Верховної Ради Криму прийняла цілий ряд ухвал. Це — положення про державні штампи та печатки, згідно з якими ці державні штампи та печатки республіки Крим будуть виходити трьома мовами — українською, російською та кримсько-татарською на яких буде зображено герб Республіки Крим. Увійшло в життя також рішення про вивіски на державних установах. Зазначається, що вивіски на будинках органів місцевого самоврядування можуть складатися будь-якою із трьох державних мов за вибором місцевої влади.

„Обереги" виступають з концертами

Джерзі Сиτі, Н.Дж. — Фольклорний ансамбль зі Львова „Обереги" повідомляє про свої наступні виступи по ЗСА, які відбудуться: 18-го листопада, о год. 7:30 вечора в залі церкви св. Трійці, 26 Реєн аве. захід, Йонгставн, Огайо; у четвер, 19-го листопада, о год. 7:30 вечора в Мерсігайст коледжі, Зарн гісайтл голл, 501 38-ма вул. схід в Ірі, Па.; у п'ятницю, 20-го листопада, о год. 7:30 вечора в Українському Культурному Центрі, 26601 Раян ровд, Воррен, Миш.; у неділю, 22-го листопада, о год. 2-ій по полудні в залі СУМ, 2457 Вест Чикаго авеню в Чикаго; у неділю, 29-го листопада, о год. 1:30 по полудні в Українсько-Американському Клюбі, 3595 Нортвест 35-та вул. в Маямі; у середу, 2-го грудня, о год. 7-ій вечора в Центрі св. Андрія, 4100 Савт Біскейн драйв в Норт Порті, Фла.; у суботу, 5-го грудня в Купер Сиτі, Фла. (час та місце проведення концерту будуть оголошені додатково) та у неділю, 6-го грудня, о год. 4-ій по полудні в залі української церкви св. Анни, 7120 Массачюсеттс аве. в Ню Порт Річі, Фла.

Ансамбль „Обереги" приймає замовлення на забави, весілля та концерти. Телефон: (203) 966-4665 та (203) 966-5972.

В. ЛАНОВИЙ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку і Український Інститут Америки в Ню Йорку влаштовують доповідь п.з. „Сучасні економічні проблеми в Україні", яку виголосить Володимир Лановий, академік — економіст, колишній віцепрем'єр Уряду України, голова Інституту Економіки і Дослідів. Доповідь відбудеться в суботу, 21-го листопада 1992 року, о годині 5-ій по полудні, в домі НТШ, Четверта авеню, між 9-ою і 10-ою вулицями в Ню Йорку.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ НАРАДИ

Джерзі Сиτі, Н. Дж. — Тут в суботу, 24-го жовтня, в Головній Канцелярії, відбулися звичайні наради Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу, на яких заслухано звіти за дев'ятимісячну діяльність цієї найстаршої української організації в західньому світі, визначено суму річної дивіденди для членів і виділено гроші з Фонду Відродження України — УНС на деякі проєкти допомоги Україні.

Наради відкрила і ними проводила головний предсідник Уляна Дячук, а крім неї, в них взяли участь: заступник головного предсідника д-р Нестор Олесницький, головний директор для Канада мгр Іван Геврик, заступниця головного предсідника Гльорія Пашен, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Олександер Благітка, як теж голова Контрольної Комісії Василь Пастушок.

Згідно з традицією, звітування започаткував головний касир О. Благітка.

Звіт О. Благітки

За дев'ять місяців 1992 року загальний прихід з будинку був 2,356,000 дол. В порівнянні з попереднім роком приходи збільшилися на 362,000 або на 18%.

Видатки у звітовому часі були 1,731,000 дол., на 138,000 менше, чим рік раніше, але ще не отримано рахунку асекурації, яка повинна б бути около 65,000 дол. Загально оперативні видатки не зросли в 1992 році.

Ведуться переговори з одним проспектом на 25,000 кв. ст. в будівлі УНСоюзу і є добрі вигляди на підписання контракту в короткому часі. Далі йдуть переговори з іншими проспектами на порожні приміщення понад 56,000 кв. ст. В будівлі є лише 52,000 кв. ст. до винайму. Тарас Полегенький перебрав обов'язки адміністратора будинку в той самий час, коли ми прийняли Степана Качарая на становище „chief accountant" УН Союзу. С. Качарай був нашим „certified public accountant" чотири роки і є обізнаний з нашою забезпеченєвою установою.

Майно УНСоюзу, при кінці липня 1992 року зросло на 211,470 дол., до суми 66,114,936 дол. За сім місяців в 1991 році майно УН Союзу зменшилося на 375,145 дол., до суми 64,264,526 дол.

За 12 місяців, від 31-го липня 1991 року до 31-го липня 1992 року майно УНСоюзу зросло на 1,850,410 дол., або на 3% загального майна УНСоюзу.

Членські вкладки збільшилися за сім місяців в 1992 році на 38,000 дол. Помимо 2.5% підвишки в членських вкладках, це перший рік за останніх шість-сім років, що членські вкладки не зменшилися в порівнянні з попереднім роком.

Приходи з інвестицій також збільшилися на 42,990 дол. в звітовому часі. Але причина зросту інвестиційних приходів була в більшому інвестуванні капіталу з огляду на надзвичайний ріст майна. Головною причиною надзвичайного збільшення майна є продаж пенсійних грамот. По сьогоднішній день понад 2,000,000 дол. вплинуло до каси УН Союзу, в 1992 році. Відсотковий ступінь на пенсійні грамоти є 6%, почави у з 15-го жовтня 1992 року.

Оперативні видатки держаться в межах прийнятого бюджету. Посмертні виплати збільшилися на 10%, до суми 551,567 дол. за сім місяців. Платні працівників збільшилися на 74,000 дол. з огляду на річні підвишки працівникам і додатковим працівникам відділу продажу забезпечення. Квартальні винагороди секретарів були вислані 23-го жовтня ц.р. Нова комп'ютерська система діє кожного місяця краще і дальше введення змін улегшить працю секретарів і покращає обслугу членів.

Звіт В. Сохана

Впродовж дев'яти місяців 1992 року секретарі та організатори придбали для УН Союзу 954 нових членів, грамоти яких були на загальну суму 7,925,600 дол. забезпечення. На 954 цих нових членів склалися 341 член в департаменті молоді, 494 члени в департаменті дорослих та 119 членів із грамотами акцидентового забезпечення. Пересічна сума забезпечення нових грамот 1992 року виносила 8,307 дол.

В тому ж часі 1992 року 186 членів набули пенсійні грамоти УНСоюзу, в 1991 році видано 77 грамот пенсійного забезпечення. Від першого жовтня 1990 року, коли УНСоюз почав видавати пенсійні грамоти, до кінця вересня 1992 року набули ці грамоти 272 члени і вплатили за них початкові вкладки на загальну суму 3,090,021 дол.

Втрати в членстві за звітній час дев'ять місяців 1992 року були меншими від сподіваних: виплачено 510 передчасних грошових зворотів, 586 вивинувальних грамот дозріло до виплат повного вивинування, 660 членів закінчили платність вкладок за свої грамоти кляс P-20 та P-65, а 678 членів померло.

Число активних членів УНСоюзу на кінець вересня 1992 року виносило 37,868 членів і цей стан вказує втрату на чисто за час дев'ять місяців цього року 1,211 членів. Втрата за цей час в загальному числі членства виносить 1,204 членів, а загальний стан членства на кінець вересня 1992 року становить 65,560 членів.

Найбільше популярними в департаменті молоді серед нових членів були грамоти кляс P-20 (за дев'ять місяців видано 105 грамот на суму 735,000 дол. забезпечення), а за ними грамоти кляс E-20 (75 на суму 294,000 дол.) та грамоти кляси E-18 (58 на суму 250,000 дол.). В департаменті дорослих ведуть перед у популярності грамори P-20, яких видано 166 на суму 1,189,000 дол. та кляси „дабл-ю" (на ціле життя), яких видано 96 на суму 647,000 дол. забезпечення. Дальше помітне зацікавлення грамотами для молоді, для яких дідусі чи бабуні, а також батьки оплачують повністю вкладки одноразово, користуючи з знижки 6% річно.

В жовтні вислано відділам, які досі не прислали складів своїх урядів, пригадки для друки на склади урядів відділів на 1992 рік. Рівночасно приготовляються вже друки на склади відділів на 1993 рік, які будуть вислані всім відділам на початку грудня цього року. Також виготовлено вже повідомлення-заклик, щоб секретарі та організатори прислали аплікації нових членів за грудень не пізніше, як 24-го грудня, як теж про те, щоб секретарі надіслали місячні рахунки своїх відділів до 24-го грудня цього року, з огляду на річні замкнення та звітування за 1992 рік.

У звітовому часі проходили дальші підготування до введених нових комп'ютерів у Головній Канцелярії УНСоюзу та нової системи діловодства, у зв'язку з чим відбуто ряд зустрічей та нарад із фахівцями цього діла.

(Закінчення на стор. 3)

Шеф Пентаґону є проти надмірного зменшення армії

Ню Йорк. — Виступаючи тут у четвер, 12-го листопада, перед членами громадської організації Лідери бизнесового світу за національну безпеку, секретар оборони Ричард Чейні заявив, що різке зменшення американської армії було б великою помилкою. Керівник Пентагону не вимовив ім'я президента-електа Билла Клінтона, однак ні для кого не було таємницею, що перестоpога адресувалася саме йому. Під час передвиборної кампанії Клінтон обіцяв обмежити бюджет Пентагону ще в більшій мірі, ніж це збирався зробити президент Джордж Буш.

„Історія вчить, що ми часто недоцінюємо значення сильної армії", — сказав Р. Чейні, нагадавши, що чисельність збройних сил З'єднаних Стейтів Америки тепер менша, ніж була перед Корейською війною, а тоді, підкреслив секретар, „З'єднані Стейти зазнали декілька жорстоких поразок". На думку Чейні, в минулій передвиборній кампанії „на перше місце ставилися внутрішні справи, а зовнішня політика була відсунена на другий плян". Тим часом, продовжував міністер, „в наступні чотири роки може статися більше конфліктів, ніж у чотири роки, що минули". При цьому шеф Пентагону вказав на незгоди між державами колишнього Совєтського Союзу і висловив побоювання, що ті незгоди можуть викликати „дестабілізуючий конфлікт". „З'єднані Стейти, — заявив Р. Чейні, — єдина політична і мілітарна надпотуга. Від нас залежить збереження миру в XXI сторіччі. Якщо ми не зуміємо стояти на захисті миру, нас ніхто не замінить".

Лідери бизнесового світу за національну безпеку — громадська організація, яка існує вже десять років. Вона виступає за відмову від ядерної зброї і наполягає на більш ефективному використанні фондів, виділених на оборону.

Агенство Ассошіейтед Пресс, повідомляючи про виступ Р. Чейні, нагадує, що секретар оборони є одним з можливих кандидатів на президента в 1996 році.

Почався суд над Е. Гонекером

Берлін. — Тут почався найголосніший після Нюрнберзького судовий процес в Німеччині — слухається справа керівника колишньої Німецької Демократичної Республіки Еріха Гонекера і його найближчих помічників. На лаві підсудних — шість обвинувачених — члени Національної ради оборони Східньої Німеччини, які санкціонували застосування бойової зброї проти громадян своєї країни, які намагалися втекти на Захід: Еріх Гонекер, Еріх Мільке, Гайнц Кесслер, Ганс Альбрехт, Фріц Штрелец і Віллі Штоф.

Адвокати підсудного Е. Гонекера настоюють на його звільненні з-під варти на тій підставі, що він невиліковно хворий. Однак 79-річний Гонекер, як пише кореспондент АП Зіґфрід Кнавер-Рунґе, виглядає і тримається в суді зовсім непогано.

Суддя Ганс Ґеорґ Бройтіґам передбачає, що процес може тривати не менше двох років. Перший день процесу підтвердив злогади сліді — підсудний Віллі Штоф, колишній прем'єр-міністер Східньої Німеччини, так і не появився із-за серцевого приступу. Головний суддя дав розпорядження перевірити стан здоров'я Штофа і перенес засідання на понеділок.

Інший обвинувачений, колишній голова МГБ Е. Мільке, хоч і був присутній на першому засіданні, виглядав погано і без кінця скаржився на погане самопочуття. Вважають також, що 17 адвокатів будуть всіма способами гальмувати суд, висуваючи, крім медичних, чисто процесуальні докази в користь своїх підзахисних. Зокрема слабе здоров'я всіх підсудних уже змусило суд зменшити години праці.

Е. Гонекера звинувачують у смерті 13-ох осіб, в тому числі чотирьох — коло Берлінської стіни. У групі обвинувачів працює Карін Жофруа, чий 20-річний син Кріс був застрілений коло Берлінської стіни в лютому 1989 року. Він став останньою жертвою східньонімецьких прикордонників. За час існування Берлінської стіни, від 1961 до 1989 року, на її східній стороні загинуло 350 німців.

Л. Кравчук відбув пресову конференцію

Київ. (УНІАР). — Підчас пресової конференції минулого тижня для українських та закордонних журналістів Президент України Леонід Кравчук, зокрема, заявив, що все обіцяне ним у передвиборчій кампанії, здійсниться. Він підкреслив, що Україні вдалося обійтися без серйозних конфліктів та заворушень і що держава будується на принципах мирної зовнішньої політики. „Найменше підстав говорити, що ми щось зробили — в економіці", — зазначив Президент. Однією з причин, на думку Президента, є те, що ми мало працюємо і забагато вимагаємо від держави. Крім того, на думку Президента, виявилося, що „урядові структури незадні працювати у нових умовах". Президент підкреслив, що економічна реформа відбуватиметься за специфічною, українською моделлю, з урахуванням усіх особливостей, і за неї відповідатиме Уряд. Під час переговорів з Росією проблема енергоносіїв була практично вирішена: „Змуватимемо в теплі", — пообіцяв Л. Кравчук.

Л. Кравчук високо оцінив результати Ялтинських угод та переговорів у Дагомисі: „Без них було б складніше"; переговорний процес мусить тривати, додав він — „це єдине спасіння, одинокий шлях утримати ситуацію". Виконання Ялтинських угод блокують з певними силами в Росії, зазначив Президент. Відповідаючи на питання стосовно Чорноморської фльоти, Президент України підтримує політику компромісовості, бо ми пов'язані не тільки економічно". Торкаючись теми про загрозу демократії в Україні, Президент нагадав присутнім, що союз, організований Леніном на початку нараховував лише 11 осіб, і хоча кількість і можливості подібних українських організацій незначні сьогодні — завтра вони можуть являти небезпеку.

Кравчук підтвердив позицію України, заявивши: „договір СТАРТ буде ратифіковано, мова йде лише про корекцію, бо ми відповідальні за Україну, за її народ". Ми не можемо далі віддавати зброю без відшкодування, зазначив Президент, оскільки в неї вкладено масу праці наших людей. Відтак, ми повинні мати якийсь матеріяльний еквівалент роззброєння та гарантії державної безпеки.

Під час пресової конференції мова зайшла і про ролю та функції нових президентських структур, про майбутній статус президентської адміністрації та представників Президента на місцях. З усього видно, що між Президентом та головою Верховної Ради у цьому питанні існують серйозні суперечності.

Л. Кравчук різко скритикував телекомпанію „Останкіно" за „необ'єктивне, упереджене, свідоме, цілеспрямоване шельмування України".

Відмовили зареєструвати російську організацію

Київ (УНІАР). — Департамент з гуманітарних питань місцевої міської адміністрації відмовився зареєструвати національно-культурне товариство „Некрасовское общество".

Своєю основною метою товариство уважає надання російській мові статусу державної в Україні та збереження і розвиток російськомовного середовища, що на думку департаменту, суперечить 73 статті конституції України і закону про мови в Україні.

У СВІТІ

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Ізраїля Шимон Перез закликав арабів з ізраїльським громадянством стати слухачами дипломатичних курсів в міністерстві закордонних справ з тим, щоб згодом поповнити число ізраїльських дипломатів. В історії Ізраїля з подібними ініціативами не виступав ще ніхто. Раніше арабам, які мали ізраїльське громадянство, заборонялося навіть служити в армії.

В СЕРЕДУ, 11-ГО ЛИСТОПАДА, віцепрезидент Киргізстану Фелікс Кулов прибув на відвідини до Лівану. Він очолює делегацію парляментаристів і бизнесменів цієї незалежної середньоазіятської республіки. Мета візити — встановити політичні і економічні зв'язки Киргізстану з Ліваном і арабським світом.

МІЖАФРИКАНСЬКІ СИЛИ, ПОКЛИКАНІ підтримувати мир в Ліберії, покищо відбивають напади озброєних загонів Національного патріотичного фронту, які хочуть заволодіти північними провінціями Монровії. Обидві сторони зазнають великих втрат. Лідер Національного патріотичного фронту Чарлз Тейлор, сили якого контролюють понад 90 відсотків території країни, намагається захопити столицю. Це дозволить йому проголосити себе „президентом" Ліберії.

КОМІСІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ співдружностей позитивно відгукнулася на прохання Фінляндії про прийняття її в члени Європейської спільноти. Згідно з діючими правилами, одержання схвалення з боку комісії є першим кроком входу будь-якої країни в Европейську спільноту. Як обов'язкову умову прийняття виконавчий орган Европейської спільноти висунув приєднання Фінляндії до Маастріхського договору про створення нового европейського політичного і валютно-економічного союзу.

В АМЕРИЦІ

НА ВИМОГУ ЛІДЕРА ФРАКЦІЇ Республіканської партії в Сенаті Роберта Дола четверо його однопартійців — членів юридичної комісії Сенату — звернулися з офіційним листом до секретаря Департаменту справедливости Вілляма Барра з вимогою розслідувати діяльність незалежного прокурора Лоренса Волша. Автори листа вважають, що рішення канцелярії Волша, який розслідує „ірангейт", 30-го жовтня, тобто всього чотири дні перед виборами, пред'явити обвинувачення колишньому секретареві Департаменту оборони Каспарові Вайнберґерові було політичним, а не юридичним. Автори настоюють і на вияснені того, яким чином про обвинувачення, про яке було оголошено 30-го жовтня, виборча дружина кандидата Демократичної партії Б. Клінтона змогла дізнатися на день раніше — 29-го жовтня. Сенатори-республіканці настоюють, щоб був призначений ще один незалежний прокурор для розслідування діяльности Волша. Згідно з законом, у розпорядження секретаря Департаменту справедливости є 30 днів, щоб відповісти на лист сенаторів.

У ПРОМОВІ ПРИСВЯЧЕНІЙ Дню Ветеранів, президент-елект Билл Клінтон заявив, що має намір виконати свою передвиборчу обіцянку — скасувати існуючу заборону щодо служби гомосексуалістів у збройних силах. Він виклав свої принципи перебудови американської армії. Проти цього наміру вже виступило багато представників вищого командування. Голова Об'єднаного комітету начальників штабів ген. Колін Павелл назвав обіцянку президента-електа зняти заборону „ударом по порядку і дисципліні у збройних силах", заявивши, що „в екстремальних умовах тяжко чогось вимагати від вояків-гомосексуалістів".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N J 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Вислід виборів у Америці і зовнішній світ

Під час затяжної передвиборчої кампанії в Америці лідери західньоевропейських держав не скривали свого бажання, щоб виграв Джордж Буш. Це одверто заявляли британський прем'єр Джан Мейджор, президент Франції Франсуа Міттеран і канцлер Німеччини Гельмут Коль. Те саме стосувалося прем'єра Японії Кііті Міязави і таких лідерів арабського світу як президент Єгипту Госні Мубарак і король Савдійської Арабії Савд. Вони знали Дж. Буша, дехто з них співпрацював з ним ще як віцепрезидентом за президентури Роналда Реґена, і вони знали принципи, що їх тримався Буш у закордонній політиці. Програна Джорджа Буша і виграна Билла Клінтона заскочила їх і збентежила. Кожний із них вислав Клінтонові депешу з ґратуляціями, але це тільки дипломатична куртуазія. Високоупромисловлені країни бояться, чи Билл Клінтон не візьме у закордонній торгівлі курс протекціоналізму.

У Конґресі з його демократичною більшістю були голоси, які домагалися зупинити залив Америки японськими фабрикатами, головно автомобілями і телевізорами, — накладенням імпортового мита. Буш рішуче цьому противився, бо Республіканська партія принципово підтримує вільну внутрішню і закордонну торгівлю на базі суперництва. Централя робітничих спілок Американська федерація праці, Конґрес індустріяльних організацій підтримала була кандидатуру Клінтона, — робітничі спілки завжди підтримували політику протекційности в закордонній торгівлі і тому острах країн, які експортують свої вироби до Америки, не є безосновний. Обмежування імпорту чужинецьких фабрикатів сприяє власній промисловій продукції і сприяє інтересам рідних робітників. Але така політика спричиняє реакцію, що інші країни роблять те саме у відношенні до експортованих з Америки фабричних і сільсько-господарських товарів, воно вдаряє по інтересах експортуючого світу і навіть погрожує митною війною. Воно не мусить так бути, вірогідно не буде, але політичне обличчя Билла Клінтона не відоме, якщо йдеться про закордонну політику і закордонну торгівлю.

Колишній президент Реґен і його наступник Буш змінили були настанову у відношенні до Близького Сходу. Зберігаючи надалі приязнь з Ізраїлем — визнали конечність покращати взаємини з арабським світом, головно з тими арабськими країнами, які орієнтуються на демократичний Захід. Ця політика яскраво проявилася під час війни проти Іраку, який опинився був в ізоляції від решти арабського світу. Не дивно, що диктаторський президент Іраку Саддам Гуссейн, на вістку про програну президента Джорджа Буша — танцював на вулицях Багдаду. Втішився теж колишній ізраїльський прем'єр Їцак Шамір, що його екстремно права партія Лікуд програла у виборах і він ,Шамір, утратив владу у великій мірі в наслідок неприхильности Уряду Буша. Втішилися напевне протектор міжнародного тероризму, диктатор Лібії Муамар Каддафі та колишній диктатор Панами, генерал Норієґа, який все ще перебуває у слідчій в'язниці на Фльориді. А втім, закордонно-політична карта Билла Клинтона не записана і тому нічого не можна пересуджувати. Виявилося, що під час 14-місячної передвиборчої кампанії Билл Клінтон мав першорядних дорадників, куди кращих, як мав їх президент Буш. Якщо здійсниться здогад преси, що секретарем оборони Клінтона буде голова сенатської Комісії для Збройних сил Нанн, інформатор Клінтона про актуальні справи оборони, то закордонна політика Клінтона буде надалі вірна Північно-Атлантійському бльокові (НАТО), і не зміниться теж у відношенні до проблеми миру на Близькому Сході. Пресовий орган Ватикану „Оссерваторе Романо" подав прозорий заклик до Билла Клінтона, щоб він, як Президент ЗСА і його Уряд, не потурали вбивству ненароджених дітей. Можна висловити глибокий сумнів, чи цей заклик Ватикану матиме успіх, бо виграна Клінтона у президентських виборах у великій мірі сталася завдяки жінкам, більшість яких визнають „Право вибору". Вони знайшли у Клінтоні однодумця. Преса висловлює різні здогади. Такий поважний часопис, як „Волл Стріт Джорнал" запевняв, що політика Клінтона у відношенні до Сходу Европи буде інша, як політика Буша. Буш, мовляв, орієнтувався на „центри", практично на Москву, — Клінтон шануватиме більше усамостійнені республіки. Дай Боже, щоб таке сталося. Клінтон не має досвіду у міжнародній проблематиці, але не мав його також Гаррі Труман, який став президентом після несподіваної смерти Ф. Д. Рузвелта, — був у приватному житті власником крамниці з білизною, і показалося, що став одним з кращих президентів, рішучим ворогом комунізму.

Михайло Шпонтак

ГОЛОС ПРАВДИ В „НЮ ЙОРК ТАЙМСІ"

I

В боротьбі за свободу свого народу проти комуністично-совєтської тиранії останній бункер Української Повстанської Армії впав в 1955 році. Цей факт переконує і всіх невірних Томів, що національно-визвольна збройна боротьба тривала повних 14 років; три роки проти нацистсько-німецьких напасників і II років проти поновної навали сталінських душогубів. І не диво, що кореспондент щоденника „Ню Йорк Таймсу" Стівен Ерланґер після наочних дослідів написав з Івано-Франківського, відносно об'єктивну статтю-репортаж про епопею руху опору ОУН-УПА. У довшій статті з 18-го жовтня в „Ню Йорк Таймсі" п. з. „Життя в'язня европейської ненависти", — автор переконливо переповідає саґу УПА, її боротьбу на два фронти проти нацистів і проти большевиків. С. Ерланґер яскраво передає свою розмову з Дарією К. Децик з Івано-Франківського, учасником руху опору ОУН-УПА, довголітнім в'язнем таборів ҐУЛаґу, життя якої віддзеркалює сучасну історію її країни в цьому жорстокому столітті. „Вона всмоктала жахстрахіття і трагедію, українського короля Ліра".

Дарія Децик, тепер депутат Міської Ради від Руху і член „Меморіялу" старається довести совєтські злочини своїм поновно вільним суверенним співгромадянам. Вона рішучо твердить, що українське Т-во „Меморіял" не робить різниці між українськими і іншими **жертвами нацизму та** большевизму. Одначе їй боляче, що українські жертви іґноровано, тоді коли цей світ широко оплакує інших, особливо жидівських жертв нацизму.

Промислове місто Івано-Франківське, столиця області (помилково подано Галичини), продовжує автор, є переповнене пам'ятниками у формі братських могил з високими хрестами, нагробних каменів та звіздами, які виросли і є в процесі спорудження в пам'ять українським, польським, російським і жидівським жертвам терору. Тільки поляглим нацистам ніхто не ставить пам'ятників. У Дем'яновому Лазі (Чорний Ліс) споруджено новий пам'ятник на братській могилі 532 українців, розстріляних большевиками в 1939 році. Місце масового вбивства невинних людей розкопали Д. Децик при помочі вірного колеґи Романа Круцика після погроз реґіонального секретаря Комуністичної партії в 1989 році: „Ви там краще щось знайдіть, або ви опинетесь в тюрмі". В трьох розкопаних ямах знайдено тлінні останки 415 мужчин, 116 жінок і одної дитини — більшість з них з посвідками НКВД про затримання їхніх речей щоденного вжитку чи грошей з жовтня 1939 року, один місяць після вмаршу совєтсько-російських військ до Галичини. Тлінні останки з руками пов'язаними дротом, з шматами в щелепних кістках, по три чи чотири дірки від куль в їхніх черепах. Черепи деяких жінок ще з косами. Кости ще з решти тіла, а пальці з нігтями... Товариство „Меморіял" похоронило замучені жертви під тоді ще забороненим українським національним синьо-жовтим прапором. Братська могила з трьох насипів землі з великим хрестом огороджена залізним парканом.

Від 1939 до 1941 років большевики депортували 1.2 міль. населення та ув'язнили чи помордували 50,000 невинних людей у західньо-українських областях. Потім прийшли нацисти з новими страхіттями терору, а відтак большевики, котрі знов виселили, ув'язнили чи стратили 200,000 людей. Дотепер розкопано 27 ям масового морду з 1,500 тлінними останками, а 21 розкопувань є в процесі. На місці ґетто є пропам'ятна таблиця жидівським жертвам нацистів, а на полі, де страчено 22,000 жидівського населення міста, споруджено пам'ятник невинним жертвам голокосту.

Д. Децик, уродженець міста Івано-Франківське, на 17-му році життя під час другого року німецької окупації вступила в ряди Української Повстанської Армії як медсестра. Большевики схопили її в травні 1945 року, п'ять днів перед закінченням Другої світової війни і запроторили до горезвісконцтабору у Воркуті, найдалі висуненого на північ Росії, „Воркута, Воркута, велика плянета. Дванадцять місяців зими, а решта літо", співали запроторені в'язні. Д. Децик відбула II років страхіття каторги її звільнили під час відлиги в 1956 році. Вона одружилась з Михайлом Дециком, лікарем УПА, котрий відбув 20 років каторги в таборах ҐУЛаґу. По шлюбі вони проживали дальших 13 літ у Воркуті і їм народилось двоє дітей перед поворотом до рідного міста. Їм не було дозволено зареєструватись на помешкання, а на похороні її мужа, 29-го жовтня 1989 р., повівав перший український синьо-жовтий прапор в Івано-Франківському, — ствердила Д. Децик. Її регабілітувано щойно рік тому, коли повалився Совєтський Союз.

Закінчення буде.

Анна-Галя Горбач

УКРАЇНА НА 44-МУ МІЖНАРОДНОМУ ЯРМАРКУ КНИЖКИ

Уже втретє кілька українських видавництв взяли участь у традиційній, найбільшій в світі виставці друкованого слова, що відбувається рік-у-рік восени у Франкфурті над Майном. Як безнадійно до 1990 року виглядала справа української книжки на франкфуртському ярмарку, ми вже не раз писали у наших звітах про цю міжнародну імпрезу.

Цього року Україна фіґурувала на листі країн, що брали участь у виставці, хоча наше бажання, побачити репрезентативний стенд який поінформував би каталогами та представниками весь видавничий обшир України, через організаційні труднощі, а також за браком валюти, не збулося. Приїхала однак екіпа видавців та спеціялістів книгарняного характеру, які, на нашу думку, зуміють практично застосувати зібраний досвід, так що є надія на краще представлення в майбутньому.

На виставку прибуло три видавництва: „Дніпро", „Мистецтво", „Либідь", зі своїми директорами; Т. Сергійчуком, В. Кузьменком та Оленою Бойко; керівник Асоціяції експортерів української книги С. Беспалов, заступники генерального директора УКР-Книги (це книготорг) Ю. Юрченко та В. Гуцало, представник державного комітету преси України Б. Смілик, який очолює відділ міжнародних зв'язків. На стендах можна було перегортати цілу низку прецікавих українських видань: ряд праць з історії України, що появилися недавно в Києві: О. Єфіменко, М. Грушевського, М. Аркаса, О. Субтельного в перекладі на українську мову, (оригінал англійськомовний був на канадському стенді торонтського університету), твори Драгоманова, Костомарова, цікава документація Леся Танюка про серпневий путч в москві, збірку творів „молодомузівців" „Розсипані перли", прегарні мистецькі альбоми з народного, сакрального і художнього мистецтва, як також передрук монографії про Українських Січових Стрільців, що появився був 1935 року у Львові.

Відомо, що в Україні працюють немало видавництв вже приватного, себто недержавного характеру, що видають цікаві наукові, літературні та мистецькі твори; на жаль, ніхто не підняв ще ініціятиви, щоб зібрати їхні каталоги, або створити загальний великий каталог книжкових видань в Україні. Очевидно, що це було б завдання Асоціяції експортерів, однак каталог цієї фірми „Книги з України" далеко не охоплює видану в Україні книжкову продукцію. Поза увагою залишаються університетські видавництва, які вже в минулому були майже недоступні не тільки за кордоном, але також і в Україні. Тут, отже в цій ділянці є поле для ініціятив і інформативної праці, що напевно оплатилося б, бо знаємо з досвіду, що по різних університетах України друкуються цікаві наукові досліди.

Дуже цікаву збірку прози різних авторів привезли на виставку австріяки: „Das reiche Land der armen Leute" („Багатий край бідних людей"), літературні подорожі по Галичині. Тут заступлені німецькі, польські та українські автори (Іван Франко, Михайло Коцюбинський, Гнат Хоткевич). Зображений образ Галичини та його людности, віддзеркалені соціяльні та побутові відносини очевидно не сучасні, але також і відношення представлених етнічних груп не відповідна: надто переголошено неукраїнську частину населення.

У цілому, виставка виказала також тенденції книжкового ринку: дальша концентрація і поширення великих видавничих концернів, що керуються виключно комерційними критеріями, зникання малих, відважних колись видавців, що були готові зарискувати відкриттям нових країн, нових невідомих авторів. Так наші пошуки за видавництвом, що було б готове видати нам запляновану третю з черги антологію української новішої прози, залишилися покищо неуспішними. Лекторка відомого видавництва „Реклям", де видана низка таких антологій, нам порадила почекати, мовляв, про Україну люди знають ще замало, щоб таку книжку можна було добре продати.

І справді, нам трапилося, що на пошті, де ми надавали порученого листа в Україну, у місті Франкфурті, урядник спитався, чи ця країна лежить в Азії.

Юрій Стефанівський
Львів

Ляльки вітають глядачів

280,000 глядачів відвідали вистави Львівського лялькового театру в сезоні 1991—1992 року. Важко обчислити, скільки мільйонів разів осіяла при цьому маленькі обличчя усмішка, скільки сотень тисяч маленьких сердець стали добрішими. А минулий сезон, 46-ий з ряду, був для його колективу одночасно і цікавим, і важким. Після проголошення незалежности України театр ніби народився вдруге. Із забороною Комуністичної партії мистецтво було розкріпачене, відпала необхідність безглуздої роботи над заідеологізованими виставами, у яких ляльки повторювали вслід за маразматиками-„вождями" гасла офіційної московської імперської пропаґанди, чи не вперше актори одержали можливість звернутися у своїй творчості до надбань української культури.

Здобуття Україною незалежности розкрило нові можливості, народило нові пляни, поставило нові завдання, найголовнішим серед яких було відродження національної культури, виховання національно свідомої української молоді, а не зросійщених покручів-яничарів. В минулому сезоні колективові театру вдалося знайти шлях і форми відродження давніх українських традицій і звичаїв, здавалося, вже назавжди забутих. Першим серед них було театралізоване святкування святого Миколая, що є символом добра, потім різдвяний вертеп. Діти радо вітали акторів і коли до колядок, які лунали зі сцени, долучався веселий дитячий спів у залі, не один присутній сивочолий дідусь чи молодий ще тато потайки змахнув скупу чоловічу сльозу з тремтячих повік. Про таке єднання акторів і маленьких глядачів раніше ні артисти, ні батьки не могли навіть мріяти.

24-29-го травня колектив Львівського театру разом із колеґами з таких „ляькових" країн Европи як Австрія, Голляндія, Швайцарія, Франція взяв участь в XV міжнародному фестивалі театрів ляльок в польському місті Бєльсько-Бяла. Жюрі високо оцінило мистецтво наших артистів, в наслідок чого вони одержали пропозиції відвідати подібні фестивалі у З'єднаних Стейтах Америки, Бельгії, Ірані. В червні цього року львів'яни були учасниками фестивалю театрів ляльок України у Рівному, де глядачі побачили „Виставу мандрівного лялькаря" за п'єсою Генріха Юрковського. Попри часті роз'їзди в минулому році, актори підготували прем'єри таких вистав як: „Мишенятко-Мицик", „Сюрприз", нову інсценізацію казки „Івасик Телесик", для Львівського театру традиційної, з якої, властиво, він і розпочався 46 років тому.

В репертуарі артистів у новому сезоні переважають твори на українську тематику: „Як козак короля провчив", „Солом'яний бичок", „Золоте курча" та інші. Серед двадцяти назв-афіш — українська і закордонна кляcика, сучасна драматургія. Актори покажуть прем'єри вистави „Яви нам ангелів твоїх" за драмою-містерією Сельми Ляґерлеф, „Сказання про Христа", казок Івана Франка „Лис Микита" та Дюла Ірбана „Пригоди " робота „Бі-Бім", разом із працівниками дорожньої міліції плянують підготувати для наймолодших школярів театральну лекцію з правил дорожнього руху.

В жовтні львівські актори репрезентували Україну на XI Міжнародному фестивалі „Інтерлялька", який відбувся в Ужгороді.

В сьогоднішній Україні немає жодної особи чи установи, в яких не було б проблем. На жаль, не виняток і Львівський театр ляльок. Немає у Львові режисерів, тому доводиться запрошувати їх з інших театрів, і „Лиса Микиту" буде ставити заслужений артист України, професор Харківського інституту мистецтв Леонід Попов. Складним питанням для всіх лялькових театрів України є проблема драматургів. Писати для дітей непросто. Автори, які створюють сценарії для дитячих вистав, повинні знати особливості дитячої психології. Діти не сприймають монологів, вистава повинна бути дуже динамічною, з постійною дією, зміною декорацій. Вдається це львів'янинові Григорієві Великочоловікові, авторові сценарію за казкою „Солом'яний бичок", а ще киянам Г. Усач та Ю. Чеповецькому.

Театр мужньо і досить вміло намагається вирішити фінансові проблеми. Підняти ціни на квитки — означає позбавити багатьох дітей можливости спілкування з Прекрасним, а державних дотацій не вистачає. Містцям потрібний спонсор, добродій, приватна особа чи фірма, які мали б змогу і бажання допомогти їм економічно. Актори, в свою чергу, гастролюючи в Україні та за її межами, могли б перед виставами чи під час них реклямувати продукцію спонсора, скажімо, іграшки, дитячий одяг, і це була б добра реклама, бо Львівський ляльковий театр є знаним у світі.

(Закінчення на стор. 3)

Ірина Козак

РОМАН ШУХЕВИЧ

(Спогад зв'язкового у 50-ліття УПА)

I

Роман Шухевич — Тарас Чупринка, Лозовий, Тур — під такими (і ще іншими) псевдонімами знала його воююча Україна — був найбільш маркантною постаттю збройної боротьби українського народу в часі Другої світової війни і після неї. Як один із небагатьох був чвертьстоліття у безпосередній боротьбі з різними окупантами України на українській таки землі.

Вибраний на III Надзвичайному Великому Зборі ОУН у серпні 1943 року — Головою Бюра Проводу ОУН, — до речі це єдиний збір, який відбувся в Україні — він дуже рішуче і послідовно старався вводити в життя всі прийняті постанови і політичні напрямні. Всім, хто слідкував за документами воюючої України, відомо, що III Надзвичайний Великий Збір ОУН порвав з принципами однопартійної крайньої виключности у визвольній боротьбі і визначив зворот ОУН до демократії і політичного плюралізму. Між постановами, які тоді прийнято, були теж напрямні про наші взаємини до сусідів і до національних меншин в Україні. Провід уважав, що в інтересі української визвольної боротьби треба довести до замирення з нашими сусідами, тобто до дружніх, а якщо це неможливе, то принаймні до невтральних відносин з ними.

Ці програмові зміни виникли у великій мірі у висліді конфронтації наших тодішніх позицій, (що їх зазнали похідні групи) з дійсністю на східньоукраїнських землях. Усе це привело до критичного перегляду програми ОУН, до критики принципу монопартійности, ідеологічної нетолерантности, догматизму і шовінізму.

Переконана в правильності політичних основ визвольної боротьби і захоплена масовістю руху за німецької дійсности, я зі запалом і оптимізмом взяла участь у тій боротьбі. Моїм щастям було те, що виконуючи мої обов'язки в підпіллі, я могла зустрітися з Шухевичем і зблизька приглянутися йому як людині. Ось так у 1944 році, виконуючи доручені мені завдання, я зайшла в Тернопільську область і пережила розчарування, яке викликало внутрішній спротив. Справа в тому, що в деяких околицях Тернопільщини горіли польські господарства. Це були відплатні акції за співпрацю поляків з ґестапо і нищення українців, але було доручення не допустити до таких відплатних акцій... Часто, зрештою, жертвою таких відплатних акцій падали невинні, бо ці, що провинилися, втікали до міст або до озброєних польських осередків.

Повернувшись до Львова, я дуже рішучо висловила своє обурення з приводу такого роду акцій, і мені запропоновано поінформувати про це одну заінтересовану особу. Цією особою був — Чупринка. Звичайно, я в тому часі не знала, що говорю з ним. На зустріч прийшов чоловік в чорних окулярах, дуже ввічливий, скромний — просто товариш, з яким можна говорити так якби ми зналися вже від дитинства. Я розповіла йому про палення маєтків, про реакцію населення, про незрозумілу для мене поставу деяких провідників в тому терені, і поставила рубом питання: для кого було прийнято такі гуманні і політично розумні постанови, якщо вони не зобов'язують? Мій співробітник вислухав уважно, ставив додаткові питання, нічого не боронив, нічого не прикрашував, а навпаки з рішучістю засуджував те, що сталося. Він тільки старався пояснити мені, що треба часу, щоб змінену настанову засвоїли собі всі учасники руху, що гуманність — це чеснота, яку тяжко реалізувати наказом — але, звичайно треба докласти всіх зусиль, щоб такі речі не повторялися.

Про цю зустріч я захоплено оповідала Катрусі Зарицькій, і щойно від неї довідалася, хто був моїм співрозмовником. Признаюся щиро, мені стало незручно. В розмові я не щадила критичних завваг до деяких явищ в методах боротьби. Життя показало, що якраз цей мій „виступ" Чупринка прийняв позитивно і, мабуть, це створило підставу для особистого довір'я. Треба сказати, що Чупринка перевірив подані мною факти і винуватих за це було притягнено до відповідальности.

Взагалі Чупринка був дуже чуйний на внутрішні непорядки і надужиття. Його тезою було, що гасло „ціль освячує засоби" наскрізь фальшиве, і що велику, як ми казали, святу боротьбу, треба старатися вести чистими руками. Звичайно в умовах масового руху траплялися ситуації, які йшли в розріз з такою настановою. Але йдеться про те, яка була принципова настанова керівництва визвольного руху, і що провід робив, щоб виелімінувати негуманні вчинки.

І знов один епізод. Коли большевики вдруге зайняли західньоукраїнські землі, а зокрема після закінчення війни, почалися масові арешти населення, особливо по селах. Большевики притримували людей деякий час, а тоді більшість, а то й майже всіх випускали на волю. Часом між тими, що їх випустили, були також такі, яких вони терором примусили до аґентурної роботи. Більшість з них зголошували нам, що підписали згоду на співпрацю. Але були такі, які не признавалися до того. Становище Чупринки в цій справі було таке: большевики свідомо створюють такі умовини, щоб ширити розбрат, підозріння, провокувати відплатну акцію. Вони хочуть допровадити до того, що одних будуть ліквідувати вони, і мають надію, що інших будемо ліквідувати ми. Виникає питання: для кого тоді будувати українську державу? Він перестерігав, щоб не дати себе спровокувати. Населення буде підтримувати нас тільки тоді, коли буде мати до нас беззастережне довір'я. Аґент, про якого відомо, що він аґент — не є небезпекою. Тому Чупринка доручив перевести в таких випадках слідство і залишити тих осіб в спокою (большевики самі з ними розправляться). Причому треба сказати, що підпільні суди були зорганізовані на правних основах — з оборонцями, суддями, прокурорами. Я сама брала участь в такому суді.

Закінчення буде.

Головний Екзекутивний Комітет УНС відбув наради

(Закінчення зі стор. 1)

У Рекордовому Відділі відчуваємо брак двох службовців, які відійшли до інших відділів УНСоюзу, і тому ведемо дальші пошукування поповнення складу службовиків Рекордового Відділу працівниками із знанням двох мов, української і англійської.

Звітодавець взяв участь як викладач в зборах округ, які були рівночасно семінарями-курсами на Союзівці, у Головній Канцелярії, на оселі ім. Олега Ольжича у Лігайтоні, Па., та в Чикаґо, на яких звітодавець доповідав про старі і нові грамоти забезпечення УНСоюзу, основи забезпечення та таблиці вкладок і зворотних вартостей і про грамоти пенсійного забезпечення. Викладачами на цих семінарях-курсах були також головний предсідник Уляна Дячук та головний касир Олександер Благітка. На закінчення цих зборів-курсів головний предсідник та звітодавець інформували учасників про події в Україні та відзначення першої річниці проголошення самостійности України в Києві в серпні ц.р.

Резолюції та рекомендації Головного Уряду із травня цього року вже виготовила Марта Лиско і їх передано до публікації в „Українському Тижневику" та у „Свободі". Також вже закінчила М. Лиско працю над протоколом річного засідання Головного Уряду і тепер його складає друкарня у підготові до друку в „Свободі".

Звіт У. Дячук

Організаційний Відділ

За дев'ять місяців 1992 року приєднано 954 нових членів і виконано річну організаційну квоту на 48%. Загальна сума нововиданого забезпечення є 7,923,600 дол., що в пересічному дає суму 8,306 дол. на кожну грамоту.

Статистичні порівняння виказують, що помимо того, що в порівнянні з попереднім роком число нових членів було менше на 43, сума нововиданого забезпечення збільшилася на 412,000 дол.

У виконанні річної організаційної квоти по округах перед веде Округа Вілкс-Беррі. Завдяки наполегливій праці так голови Округи Тимка Бутрея, який вже приєднав 19 нових членів, як і других відданих секретарів, ця Округа вже придбала 32 нових членів і виконала квоту на 91%. Опісля слідують Округи Ню Гейвен, Вунсакет, Чикаґо і Бостон, яких організаційна праця дала гарні осяги, від 63 — до 65 річної квоти. Округи Монтреаль, Нюарк, Перт Амбой, Пассейк і Скрентон осягнули вже 50 — до 56% наміченої квоти. Всі інші Округи мали менше, як 50% річної квоти. Коли брати до уваги індивідуальних організаторів, то перше місце взяв Ярослав Билень, Відділ 17-ий у Чикаґо, який досі приєднав 33 нові члени. За ці осяги Головний Екзекутивний Комітет складає йому щиру подяку.

Друге місце взяли секретарі Олександра Дольницька, Відділ 434-ий у Монтреалі і М. Пилип'як, організатор зі стейту Вашінґтон. Обидвоє придбали по 21 членів, за що складаємо їм наші ґрацуляції. Андрій Маринюк придбав до Відділу 388-го 20 членів, а Тимко Бутрей, Відділ 164-ий, 19 членів. Секретар Відділу 172-го Лонгін Старух здобув 17 членів, а головний контролер Василь Пастушок 17 нових членів.

Крім грамот життєвого забезпечення продано за посередництвом секретарів і членів 61 пенсійних грамот на загальну суму 806,811 дол.

Відбуто семінарі-курси по кілька округ разом: на Союзівці для Олбані — Трой, Бостон, Ню Гейвен і Ровд Айленд; у Лігайтоні для Філядельфії, Алентавну і Шамокіну, у Головній Канцелярії для Джерзі Ситі, Пассейку, Нюарку Перт Амбой і Ню Йорку; Чикаґо; Дітройт; у Рочестері для Баффало, Рочестеру, Сиракюз-Ютики. Запляновано вже збори у Клівленді, Монтреалі і Торонто.

Відділ професійних продавців забезпечення

Прийняті на працю продавці у вересні 1991 року є тепер тільки на комісовій винагороді. Новий продавець Джим Келлі прийнятий на працю.

Професійні продавці дають членів до Відділу 777-го. Цей Відділ нараховує вже 64 дорослих, 12 дітей і дві акцедентові грамоти. Найбільший успіх мали у продажі пенсійних грамот. До серпня ц.р. продали 71 грамоти на суму 810,954 дол. Від червня ц.р. маємо канцелярію продажу забезпечення у Аллентавні, Па. Заанґажовано для праці у Пенсильванії продавців: Мартин Квін, Юрій Грінкович, Осип Бірчак і Даррель Берґер.

Нові поліси: Універсальна, затверджена у Ню Джерзі. Тепер розглядають цю грамоту інші стейти для її затвердження.

Термінові: (1 рік, 5 і 10 років) вже встановлені вклади і будуть предложені до затвердження.

Дві нові пенсійні грамоти можемо продавати у 16-ох стейтах, а ІРА у вісьмох. Ждемо на видрукувані грамоти.

Закуплено ІБМ АС 400 та забезпеченеву програму.

Канада

Баб Кук, деректор продажу забезпечення відбув триденну зустріч з канадською компанією „Мерітайм" у зв'язку з наладнанням зв'язків для набуття техніки, програм і забезпеченевих продуктів для встановлення канцелярії у Канаді. Б. Кук організує зустрічі з українськими громадянами, по церквах і організаціях наприклад св. Івана Хрестителя у Нюарку та в УОК-Центрі у Філядельфії, Клюбі Сеньйорів у Філядельфії, Менор джуніор Коледжі у Філядельфії, в церкві у Бостоні.

„Свобода"

Володимир Гончарик є новим, адміністратором „Свободи" від червня ц.р. Відмолоджується склад робітників у адміністрації і друкарні. Відкриваємо на днях посередництво замовлень газет, періодики і книжок з України. Оглядаємо нову систему друкарських машин і були вже на двох демонстраціях їх праці. Розглядаємо представлений кошторис. Приготовляємося до 100-ліття „Свободи" і 60-ліття „Українського Тижневика". Альманах, спеціяльне видання на 1993 рік буде присвячений цій річниці, „Свободи". Розглядаємо можливість виставки української преси уКонґресовій бібліотеці.

Союзівка

За дев'ять місяців прибутки Союзівки дали суму 900,670 дол., а видано з каси Союзівки 1,609,493 дол. У сумі видатків є включена сума 348,635 дол. на капітальний ремонт і устаткування. Літній сезон не був найкращий цього року. Літо було холодне і дощове. Багато гостей виїхало в Україну. Будинок „Київ" гарно відновлений, притягає гостей. Цього тижня має початися збір дерев. Мусимо поробити пляни для вимаганих змін у системі доставлення води. Також приступаємо до пляну зміни плтформи коло басейну. Купуємо новий огрівач для великої залі у „Веселці". Міняємо дахи каплиці і будинку „Львів". В загальному приготовляємо будинки до зими.

Бюро у Вашінґтоні

За останні три місяці директор бюра Євген Іванців був у постійнім контакті з амбасадою України. Помагав інформаціями, контактами та у влаштуванні прийняття для відзначення першої річниці незалежности України.

Канцелярія УНСоюзу зверталася кілька разів до численних конґресменів з проханням, щоб підтримати законопроєкт про надання допомоги країнам колишнього Совєтського Союзу (Фрідом саппорт ект) та робила заходи, щоб закон був більше спрямований для України. Канцелярія успішно постаралася про направу, площі довкруги статуї Т. Шевченка, Департаментом внутрішніх справ.

Канцелярія співпрацює з Конґресовим дослідчим центром у справі створення бібліотеки та інституту дослідів при Верховній Раді України та над чисельними іншими проєктами, які є стадії дормування.

Братська Діяльність

УНСоюз є спонзором концертів української державної капелі „думка" з Києва, які заплановані на початок грудня ц. р. Окружні комітети погодилися допомогти у влаштуванні концертів по містах. У приготуванні до 100-ліття збираємо ще до кінця жовтня дані про історію відділів і округ.

Фонд Відродження України — УНС

* Уфундовано однорічну передплату „Літературної України" для всіх делеґатів зі східньої діяспори на Світовий форум українців минулого серпня.
* Відкриваємо посередництво замовлення газет, періодики і книжок з України.
* Студентка Ольга Прокопович відбула двомісячні відвідини Києва. Там ширила інформації про це, як можна отримати стипендії на студії в американських університетах. Вислідом переведених нею зустрічей був курс для 14-ох студентів, які мають добрі шанси на отримання стипендії якщо внесуть прохання згідно з вимогами і в означеному часі.
* УНСоюз отримав від Департаменту торгівлі Америки спеціяльну нагороду для вишколу одної особи з України у підприємствах УНСоюзу, щоб набрати американського досвіду.
* Підписано договір з Видавництвом „Либідь" Київського Університету для допомоги у виданні книжки проф. Тараса Гунчака „Історія України XX століття".

На закінчення У. Дячук дала ще короткий звіт з участи у Світовому форумі українців у Києві. Крім участи у форумі вона дала вісім інтерв'ю для радіо і преси, була на двох телевізійних програмах, відвідала Видавництво „Либідь", оглядала помешкання для канцелярії УНСоюзу. У Львові відвідала філію Фундації „Сейбер — Світло" та новозаснований Міжнародний Центр Шкільництва Науки і Культури.

Крім вже згаданих заходів допомоги Україні, Екзекутива рішила дати дотацію в сумі 10,000 дол. Фундації „Сейбер" на дальшу висилку книжок в Україну, і допомогу в сумі 1,000 дол. Фундації св. Володимира в Кракові, Польщі.

На виплату дивіденди членам в 1993 році призначено суму 1 міл дол.

Заступниця головного предсідника Ґ. Пашен звітувала про свою участь у Конвенції Українського Євангельсько-Бабтистського Об'єднання в Чикаґо, роздачу нагород дітям-переможцям конкурсу в парафіях св. Миколая і св. Йосифа в Чикаґо, участь в ґрадуації учнів школи свв. Володимира і Ольги та участь у зборах Чикаґської Округи УНС і Комітету для відзначення 100-ліття УНСоюзу.

Головний директор для Канади мгр І. Геврик звітував про свою участь у Світовому форумі українців в Києві у Конґресі Українців Канади, де він репрезентує УНС та про свою організаційну працю. На закінчення він подякував Екзекутиві і особисто В. Сохановi за його участь у святкуваннях 75-ліття І. Геврика, 45-ліття його подружнього життя і 55-ліття громадської праці, які йому влаштувала громада Вінніпеґу.

Заступник головного предсідника д-р Н. Олесницький звітував про працю Статутової комісії, яку він очолює. Проєкт нового статуту УНС майже готовий. Також готовий вже статут Українські Національної Фундації при УНС, яка вже є заінкорпорована в Ню Джерзі. Є в постійному контакті з Головною Канцелярією у справі мортґеджів. Репрезентував УНС на ЮМПЗ.

Вичерпавши порядок нарад, У. Дячук закрила їх у пополудневих годинах.

Ляльки...

(Закінчення зі стор. 2)

В день, коли лялькарі відкривали свій 47-ий сезон, на Львів випала місячна норма опадів. Пориви вітру буквально збивали перехожих з ніг, безперервно лив дощ. Через пошкодження ліній не працював громадський транспорт, на вулицях було порожньо. В залі, де актори дарували глядачам виставу „Сюрприз" за музичною п'єсою київського автора Олега Костинського, було затишно і тепло, відтаювали дитячі душі, зігрівалися серця. Казка оживала і, оживаючи, творила чудеса. Сидячи у залі, який заповнили малюки і дорослі, вдивляючись в їхні просвітлілі обличчя, розумієш, як нам усім потрібна Казка, в якій сильні крила добрих гусей-лебедів пронесуть Людину до перемоги Справедливости. Тож нехай живе Казка!

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У „Свободі ч. 214 вівторок 10-го листопада 1992 р. у некрологу бл. п. Марії Януш помилково подано з дому Сігель а має бути ФІГЕЛЬ.

Адміністрація

Оксана Кровицька — Лариса Крупа — Олександер Слободяник — Микола Сук — Наталія Хома

Олег Криса — Роман Цимбала — Володимир Винницький — Татяна Чекіна

У ШОСТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої найдорожчої і незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБУСІ

бл. п.

Марії Твердовської

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 22-го листопада 1992 року о год. 11-ій перед полуднем у Свято-Троїцькій Катедрі Української Автокефальної Православної Церкви при 359 Broom вул. в Ню Йорку

Про участь і молитви просять:
муж — МИКОЛА
з дітьми і внуками

Ділимося сумною вісткою, що 2-го жовтня 1992 р. відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК-ДРУГ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п. д-р

Стефан Войтович

Залишив у глибокому смутку:
дружину — ОЛЕНУ ВІТИК-ВОЙТОВИЧ
сина — МИРОНА
доні —
КСЕНЮ
МАРТУ
АННУ МАРІЮ і зятя СТІВЕНА
внука — ТИМІША
внучку — НИКОЛ-ЛЯРИСУ
та ближчу і дальшу родину в Україні

З України наспіла сумна вістка, що в суботу, 10-го жовтня 1992 р. у Львові, несподівано відійшла у вічність

бл. п.

Стефанія Стояловська з дому Тріска

Залишила у глибокому смутку дітей, внучат, сестер і численну родину в Україні і діяспорі.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ, в середу, 18-го листопада 1992 р. відправляться

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

у слідуючих церквах:
Преображенській у Львові;
свв. Петра і Павла в Сокалі;
св. Юра в Ню Йорку;
св. Івана Хрестителя в Дітройті

Родину, приятелів і знайомих про молитви за спокій душі покійної Стефи просять —
ОЛЬГА СТОЯЛОВСЬКА — шваґрова
ЄВГЕНІЯ ТРІСКА — сестра

СПІВГОЛОВА КООРДИНАЦІЙНОГО комітету міжнародної конференції в питаннях врегулювання югославської кризи лорд Овен висловився за те, щоб санкції ООН, запроваджені щодо Сербії, стосувалися також і Харватії. Згідно з інформацією лорда Овена, хорвати беруть активну участь в ,,етнічних очищеннях", тобто у вигнанні слов'ян-мусулман з Боснії.

КИТАЙСЬКИЙ ПРОФЕСОР ЛЯНЬ Юньшань, виступаючи в Пекіні на міжнародному симпозіюмі, присвяченому проблемам зародження цивілізації в Тихоокеанському регіоні, заявив, що першовідкривачами Америки були не европейці, як прийнято вважати, а давній китайський мандрівник і письменник, буддійський чернець Фасянь. На думку Лянь Юньшаня, Фасянь ступив на берег Нового Світу взимку 412 року, коли три китайські човни після кількамісячного плавання ввійшли в один портів легендарного ,,королівства Епоті". Досі це королівство існувало тільки на папері — в стародівніх китайських хроніках і записах самого Фасяня. Тепер професор Юньшань готовий довести, що ,,королівство Епоті" — це індіянська цивілізація в Північній Америці.

Вашінґтонська Фундація ЗСА — Україна починає другий рік діяльности

Фундація ЗСА — Україна була заснована влітку 1991 року. Засновниками фундації були: Надія МекКоннелл, вона є головою фундації; Катерина Чумаченко, колишня співробітниця Спільного комітету Конґресу і Білого Дому для справ економіки; Роберт МекКаннелл, юрист, партнер адвокатської фірми Ґібсон, Данн і Крачер, колишній асистент міністра юстиції; Юрій Сєрант, юрист, окружний представник Крайової асоціяції торгівців цінними паперами; Богдан Бурачинський і Володимир Баранецький, члени Координаційного комітету допомоги Україні, і Микола Косів, урядовець нафтової компанії Тексако. Фундація має кілька професіоналів, які співпрацюють з членами урядів ЗСА і України на найвищому рівні, як також з лідерами демократичного руху в Україні. Для Фундації працює також Орест Дейчаківський, співробітник Комісії в справах безпеки і співробітництва в Европі, який тимчасово звільнився від праці для Комісії.

За короткий час свого існування Фундація ЗСА — Україна зробила ряд ініціятивних кроків з метою сприяти розвиткові демократії і вільних підприємств в Україні. Своїми інформаціями і програмами технічної допомоги Фундація служить як українцям, які працюють для зміцнення демократії і свободи у своїй країні, так і американським організаціям, окремим особам і бізнесам, які бажають працювати в Україні.

Фундація відкрила в Печерському районі Києва осередок ,,ЗСА — Україна", де зосереджені всі види діяльности Фундації в Україні. В цьому осередку приміщується Інститут ім. Пилипа Орлика, незалежна дослідницька організація, віддана принципам демократичної системи державного правління, вільноринковій економіці, правам людини і реформі державної безпеки. Інститут названо іменем гетьмана Пилипа Орлика, що 1710 року накреслив першу конституцію України, основними принципами якої є демократія, розмежування влади, правопорядок і приватна власність.

Інститут ставить собі завдання знайомити з демократичними принципами плянувальників державної політики України. Він постачає їм всі інформації, потрібні для того, щоб вони могли приймати правильні рішення на шляху до демократії і системи вільного господарства. До Виконавчого комітету Інституту для плянування політики належать такі лідери демократичного руху, як Михайло Горинь, Іван Драч, Юрій Костенко та Іван Заєць. В Києві Інститут має вісьмох спеціялістів, які співпрацюють тісно із спеціялістами у Вашінґтоні, підготовляючи аналізу законопроєктів і альтернативних проєктів для тих українців, які мають вплив на формування державної політики. Ці спеціялісти також перекладають і публікують західні книжки і відповідні газетні та журнальні статті для розповсюдження в Україні.

Фундація ЗСА — Україна також організовує довідкову бібліотеку, яка служитиме потрібними матеріялами членам парляменту та Інституту ім. Орлика. Бібліотека також приміщується в Осередку ЗСА — Україна. Фундація також утримує інформаційне бюро, де американці, зацікавлені в різних проєктах в Україні, можуть знайти копії українських законів, звітів різних комісій, мапи, книжки, періодики і відео-програми. Фундація ЗСА — Україна має домовленість з фундацією Сейбр про пересилку на Україну книжок, подарованих головними американськими видавництвами. Кілька десятків дослідницьких організацій і видавництв вже подарували Фундації сотні книжок.

Іншою ділянкою діяльности Фунадії є так звана ,,гаряча лінія демократії". Це електронний зв'язок, який полегшує і прискорює комунікацію між політичними лідерами України та їх закордонними дорадниками. У відповідь на прохання політичних діячів України тим шляхом передається їм негайно з Вашінґтону відповідні новини, заяви уряду ЗСА, аналізи законодавства і політики в таких питаннях, як виборчі закони, економічні реформи, збройні сили і державна безпека.

Крім того, від жовтня 1991 року Інститут ім. Орлика видає так зване ,,Західнє вікно в Україну". Це періодична публікація, яка містить переклади відповідних матеріялів західних засобів інформації, свідчень в Конґресі ЗСА і заяв уряду ЗСА. Цю публікацію одержують члени українського парляменту і уряду, а також засоби масової інформації.

Фундація ЗСА — Україна організувала і помагала організувати ряд конференцій з метою допомогти перетворити Україну в демократичну державу з вільним ринком і верховенством законів. У вересні 1992 року Фундація була господарем конференцій в Огайо, Ню Йорку і Вашінґтоні для делеґації українських парляментаристів. Конференції організовано разом з Університетом стейту Індіяна з фінансовою допомогою від Інформаційного Агенства ЗСА. Делегація, яку очолював голова Верховної ради України Іван Плющ, вивчала формування економічної політики на всіх рівнях уряду, а також сільське господарство і промисловість.

Фундація також помагала організувати ,,Симпозіюм про конституцію", що відбувся в Києві, в липні 1992 року, і семінар про адміністративне право, також у Києві в березні 1992 року.

В квітні минулого року Фундація ЗСА — Україна помагала організувати поїздку українського міністра оборони генерала К. Морозова до ЗСА. Того ж року Фундація також помагала аранжувати участь представників України в таких міжнародних форумах, як конференція Міжнародного монетного фонду і Світового банку в Бангкоку, наради групи семи держав в Токіо і конференція Ради Атлянтичних держав в Брюсселі. Багато часу присвячено плянуванню відвідин ЗСА численними демократичними лідерами України та їх зустрічей з впливовими американськими лідерами.

Фундація ЗСА — Україна одержала ряд дотацій і внесків: від фінансованої урядом організації ,,Національний вклад в демократію", яка започаткувала фінансову допомогу Інститутові ім. Орлика і довідковій бібліотеці; від Інформаційного Агенства ЗСА; і важливу початкову допомогу від Координаційного комітету допомоги Україні, ЗУАДК і ,,Україна 2000", а також від багатьох осіб і корпорацій.

Підсумовуючи однорічну діяльність Фундації, її президент Надія МекКонел сказала: ,,Ми задоволені тим, що могли працювати разом з лідерами України і з'ясувати, що потрібне для будування демократичних інституцій на Україні, а після того випрацювати програми, які, на думку урядових і неурядових інституцій в ЗСА, заслуговують фінансової підтримки".

Діяльність Фундації здобула призна ння в Конґресі ЗСА. Коли в Сенаті обговорювано законопроєкт допомоги іншим країнам, включно з новими незалежними державами кольшнього Совєтського Союзу, сенатори Роберт Доул, республіканець, і демократ Деніс де Консіні хвалили діяльність Фундації, вважаючи її важливим внеском у будівництво демократії і переведення економічних реформ в Україні. Вони ставили Фундацію за приклад того, як неурядові установи можуть помагати незалежним державам, що виникли на руїнах Совєтського Союзу, у процесі демократизації і переходу на систему вільного господарства. Подібне признання висловив Фундації член Палати представників Гемілтон Фіш, республіканець, коли в Палаті обговорювано законопроєкт підтримки свободи в світі.

За інформаціями про діяльність Фундації можна звертатись до: U. S. — Ukraine Foundation, 1511 K. St. N. W. Suite 1100, Washington, D. C. 20005.

Пожертви є звільнені від податку.

Н. Н.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — ,,Тиркіш Павер" СК — 0:1

Після тижневої перерви, що була призначена для ігор за Чаші, в неділю, 25-го жовтня, відновилися розгривки за чемпіонати усіх дивізій Космополітальної Ліґи. Перша дружина УСК відбула зустріч з лідером II дивізії, клюбом ,,Тиркіш Павер", з яким зазнала поразки мінімальним вислідом: 0:1. Змагання проходили у швидкому темпі, в яких обидві дружини показали гарну й емоційну гру. До перерви вислід залишився ,,сухим" — 0:0.

У другій половині футболісти обидвох дружин доложили багато зусиль і завзяття до осягнення бажаної перемоги. Щасливішими виявилися турецькі футболісти, які зуміли здобути переможного ґоля зустрічі. Тією програною наші футболісти погіршили свою позицію в показнику табелі ігор, в якій, не здобувши за відбуті чотири змагання жодної точки, займають останнє місце.

С. К.

УСВТ ,,Ч. Січ" — ,,Краковія" СК — 0:2

Ці змагання за чемпіонат вищої дивізії Ґарден Стейт Ліґи відбулися в суботу увечорі 24 жовтня, під електричним освітленням. Протягом змагань не переставав падати дощ, хвилинами переходячи у зливу. Незважаючи на важке, розмокле грище і калюжі, гра проходила у жвавому темпі, в якій більш досвідчені господарі мали легку перевагу. І все таки ,,січовики" були першими, що загнали м'яч в сітку воріт ,,Краковії", на жаль, суддя несправедливо вказав на ,,офсайд" і цим самим не признав ґоля. У дугій половині господарі здобули обидва ґолі, при чому один з явного ,,офсайду", якого цим разом суддя чомусь не добачив. До речі, одного з цих ґолі здобув футболіст, що виступає в клюбі Елизабет Портуґіз. Провід футбольної ланки ,,Ч. Січ" опротестував ці змагання до верифікаційних органів ліґи, від яких очікує справедливого рішення.

Склад ,,Ч. Січі": Хамуляк, Науменко, П. Паливода, Торій, Лясота, Борецький, Я. Твардовський, Сергіїв, Кохановський, Прайс, Ільюю. Провідник Михайло Паливода.

Цього ж дня відбула свої перші змагання в закритій залі новацька дружина на виїзді в Медісоні з місцевими однолітками, яких перемогла високим вислідом — 8:1. Переможні ґолі здобули Роман Луків (6), Михайло Ґудзій (2).

(от)

М. Герцик про труднощі, на які провід УСЦАК вирішив зареаґувати

Цими днями прийшов лист від одного із чолових діячів НОК України М. Герцика, в якому він ділиться з Проводом УСЦАК труднощами.

,,...А тепер трохи напишу Вам про наші львівські, а зокрема мої особисті справи. Ось вже декілька днів як я поміняв місце роботи. А відбулося це за таких обставин. Ви поінформовані були, що Львівський інститут Фізичної Культури, який мав би виховувати кадри фахівців для всієї Західньої України, робив це не кращим чином. Фактично тут була остання цитаделя большевизму у Львові, принаймі так нам виглядало зі спортової точки зору. Тут окопалася така кількість українофобів, що, здавалося, нічого змінити не вдасться... захищали росіянина і комуніста Мухіна від незаконних, з його точки зору, нападів бандерівців. І от, не зважаючи на рішення сесії Міської Ради, багаторазових депутатських комісій, Контрольно-ревізійного управління і т. п... Щойно при відставці уряду Фокіна, депутатам Кендзьорові, Косіву і Хмарі вдалося притиснути Борзова, а Давимука в цей час подав повторне подання Президентові з цього приводу і Борзов спочатку погодився ,,здати" Мухіна, а вже пізніше відмовився і від наміру призначити когось ще гіршого. Таким чином, ректором під тиском Рухівських структур і львівської держадміністрації, тимчасово призначено мене.

А я вже й не знаю, чи тішитися, чи сумувати. Бо, з одного боку, може мені вдасться поступово змінити ситуацію до ліпшого (а комусь таки треба), а з другого боку матиму дуже нелегке життя, бо опинився в повному сточенні ворогів, які заважатимуть проводити будь-які зміни. На допомогу збоку годі надіятися, бо в інституті майже все вирішується голосуванням на Науковій Раді, а наших людей там майже нема, бо хто їх коли допускав до науки. Однак я готовий до праці, хоч знаю — не обійдеться і без боротьби. Погано, що я — тимчасовий ректор і не можу розраховувати на тривалий час роботи. За ці пару днів я збагнув, що поки дійде до науки, виховання і т. д., мушу рятувати інститут від розрухи. Не працює опалення, тече дах і залиті водою підвали, їдальня і навіть ґардероби. Авдиторії не освітлені, підручників катма, стадіон і спортові залі теж не відремонтовані, хоч за документами ніби все є.

Та Вам, американцям, цього не зрозуміти... А найгірше, що нема можливостей платити за добру роботу, тому всі замість працювати, крадуть. Проте з Божою поміччю я надіюсь вибратися на рівну дорогу. Та й світ не без добрих людей...

А тепер напишу про те, як ми святкували день Українського спортовця. Я дуже пишаюся тим, що мені вдалося разом зі своїми друзями все добре організувати. Відбулися козацькі забави в багатьох районах области, пройшли спортові свята в навчальних закладах, спортових клюбах і т. п. А на закінчення ми мали святковий вечір в Театрі ім. Заньковецької, на якому мер міста і Кендзьор вручили документи на помешкання призерам Олімпійських ігор в Барсельоні — Зауличному (бокс — удруге місце) та Сливінському (кану — друге місце). Був чудовий концерт і все (в тому числі дружня вечеря) нам вдалося. А ще була цілоденна спортова програма в місті на площах, спортова парада (дефіляда) з участю коло 3,000 спортовців, була теоретична конференція ,,Українська спортивна і військово-похідна термінологія (два дні — 40 референтів), видати російсько-український словник спортових термінів, підручник українською. Тішимося всі УСОвці дуже".

Взявши під увагу ці великі турботи наших спортових друзів у Львові, Екзекутива УСЦАК рішила на своїх вужчих сходинах проголосити спеціяльну збіркову акцію на Фонд Відродження Українського Спорту, з конта якого постарається хоч частинно допомогти в пекучих потребах цього інституту у Львові. Екзекутива УСЦАК оцим звертається до усіх симпатиків відродження спорту в Україні, колишніх львів'ян і до українського громадянства поспішити з пожертвами на ту дуже важливу ціль. Пожертви просимо висилати на адресу УСЦАК із зазначенням ,,Інститут": USCAK — ,,Institut", 680 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106.

Провід УСЦАК продовжує дальші реєстрації спортових федерацій України до міжнародних федерацій згідно з просьбами НОК України. Вирвання з московських рук Львівського Інституту Фізичного Виховання — це велика перемога наших спортових побратимів у Львові і хто, як не ми, допоможе їм розпочати справжню національну працю для виховання патріотичних, спортових кадрів, майбутніх олімпійських чемпіонів.

(от)

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В дописі ,,Поля смерти в Україні", вміщеному у ,,Свободі" з 22-го жовтня, ч. 202, сталася помилка в адресі для датків. Подаємо її правильно: Wellspring Films LTD, 65 Southport Street, Apt. 209, Toronto, Ont. M6S 3N6, Canada; tel.: (416) 769-7037.

ІНДІЯ І КИТАЙ ВПЕРШЕ ЗА багато років досягли взаєморозуміння на переговорах щодо їхніх прикордонних проблем. На зустрічі в Пекіні делеґації погодилися з необхідністю підписати угоди про зменшення чисельности військ поблизу спільного кордону, а також вирішили відтягнути від нього трохи далі прикордонні пости обидвох країн. Однак у ділянці взаємних територіяльних понцесій переговори закінчилися безвислідно.